

Sběr dat

Interpretace dat

**FÁZE
ANALYTICKÁ**

Interpretace dat – kvalitativní

1. Kategorizování dat
2. Třídění dat do kategorizačního systému
3. Úpravy kategorizačního systému
4. Doplnování informací od informátorů dle nových zjištění
5. Sumarizace zjištění, tvorba závěrů - teorie

NÁZEV HLAVNÍ KATEGORIE	NÁZEV PODKATEGORIE	
1. Kvalita spánku	1a) kvalita spánku před léčbou 1b) kvalita spánku po půl roce užívání přístroje CPAP 1c) změna v kvalitě spánku po léčbě za využití CPAP	
2. Fyzické zdraví	2a) fyzické zdraví před léčbou 2b) fyzické zdraví po půl roce užívání přístroje CPAP 2c) změna ve fyzickém zdraví po léčbě za využití CPAP	
3. Aktivity	3a) omezení denních aktivitách před léčbou 3aa) běžné denní aktivity 3ab) společenské 3ac) zaměstnání 3ad) volnočasové aktivity 3b) omezení v běžných denních aktivitách po půl roce užívání přístroje CPAP 3ba) běžné denní aktivity 3bb) společenské 3bc) zaměstnání 3bd) volnočasové aktivity	3c) změna ve schopnosti vykonávat denní aktivity po léčbě za využití CPAP 3ca) běžné denní aktivity 3cb) společenské 3cc) zaměstnání 3cd) volnočasové aktivity
4. Psychické zdraví	4a) psychické zdraví před léčbou 4b) psychické zdraví po léčbě za využití CPAP 4c) změna v psychickém zdraví po léčbě za využití CPAP	
5. Sociální vztahy	5a) sociální vztahy před léčbou 5b) sociální vztahy po léčbě za využití CPAP 5c) změna v sociálních vztazích po léčbě za využití CPAP	
6. Partnerský vztah	6a) partnerské vztahy před léčbou 6b) partnerské vztahy po léčbě za využití CPAP 6c) partnerské vztahy vztazích po léčbě za využití CPAP	
7. Compliance	7a) faktory negativně ovlivňující spolupráci při léčbě za využití CPAP 7b) faktory pozitivně ovlivňující spolupráci při léčbě za využití CPAP 7c) nejtěžší okamžiky při léčbě za využití	

Kategorizační systém - příklad

- V textu (přepisu rozhovoru) přidělujeme kódy k jednotlivým tvrzením respondentů dle kategorie do které patří
- Vhodné je barevné odlišení kategorií – urychlí orientaci
- Text opakovaně pročítáme a kategorizujeme

Přepis rozhovoru Marie

Jak má dnes vypadat žena, která je hezká? Která je společností považována za krásnou?

Podle mě je společnost nyní tak zaměřená na ten model krásy tím způsobem, že krásná holka je taková, co nejvíc umělá, co nejvíc blondatá, má dlouhé vlasy, vlnité, vysoká, 50 kilo... Žádné křivky, hubená. Čím víc je namalovaná, tím je pro muže víc okouzující. Myslím si, že je to důsledek deformace, kterou mají mladé holky v hlavě, že už se nevidí takové, jak vypadají a nevidí, že jsou hezké.

Přepis rozhovoru Beáta

Jak vypadá žena, která by byla dnešní společnosti považována za krásnou?

To je těžký říct, když to řeknu tak nějak povrchně, tak pro mě je to nějaká souměrnost v obličeji, hodně se mi líbí, když má žena delší vlasy. I když je třeba žena, která má hezký obličej, tak to na mě nepůsobí až tak hezky, ale o tom to samozřejmě není. Další věc je určitě nějaké to kouzlo osobnosti, nebo charisma. Častokrát, když vejde holka do dveří a nemusí být přímo krásná, ale něco z ní vyzařuje, tak se na ní všichni podívají a ani neví, čím to je, co je na ní zvláštního. Ale vyzařuje z ní pozitivní energie, úsměv na rtech. Ale je tedy důležité, aby o sebe dbala. Třeba že hezky voní, má umyté vlasy, nemusí být ani tolik nalíčená, třeba jen řasenku a lesk na rtech. Nesmí mít odrbaný oblečení a vypadat, že přišla támhle z hospody. Kdybych to tak shrnula, tak na vzhledu nezáleží tolik, jde o věci okolo.

Přepis rozhovoru Květa

Jak vypadá žena, která by byla většinou společnosti považována za krásnou?

Jejda, to je těžká otázka. Krásná žena je hlavně v první řadě upravená, vyzařovat čistotou, to je základ. Upravená znamená nejen lehce nalíčený obličej, ale i hezké oblečení. Měla by být třeba společensky namalovaná, aby byla výraznější. Samozřejmě ale každá žena má svou přirozenou krásou, ale pomocí líčidel a trochy toho make-upu vypadá daleko zajímavěji. S přibývajícím věkem se obličej mění, protože kůže ochabuje, takže to líčení by se nemělo přehánět a mělo by být přiměřené věku. Co se týče denní úpravy, tak by líčení i oblečení mělo být střídmejší. I starší ženy mohou být krásné, často pořád chtějí vypadat atraktivně a chtějí se líbit okolí, samozřejmě v první řadě se chtějí líbit samy sobě. Pak třeba už přistupují k nějakým mírným kosmetickým, plastickým úpravám, ale jsou taky ženy mladšího věku, které nejsou spokojeny se svou vizáží a v dnešní době, když už ta možnost úpravy je, třeba zmenšit nos, nebo zvětšit kontury rtů nebo přišít uši, tak má možnost si nechat svůj problém upravit i v tom mladším věku.

Přepis rozhovoru Světlana

Jak vypadá v dnešní době žena, která je společností považována za krásnou?

Tak asi by mě osobně nezajímala figura ani jak se tak lidově říká váha, výška, teplota, rosný bod, protože o tom to asi není. Spíš jde o tu povahu. Nejsem schopna vám říct, jestli by mi vyhovoval nějaký vhodný fototyp, váhový, výškový, věkový... Mně je to jedno. Já nemám žádnou představu ideálu. Já nepovažuju modelky za krásné. Jsou vyumělkované, nepřírozené, obvykle strašně nápadné zdůrazněné rty, obvykle anorektičky. Mně se nelíbí, není to nic, co by mě zajímalo. Myslím si, že je to takový vnucovaný ideál. Já osobně neznám nikoho z mého okolí, koho by fascinovaly modelky.

Přepis rozhovoru Monika

Jak vypadá dnešní krásná žena?

Myslím si, že je to rozdělené na takové dva typy ženy. Ten první typ, který se mi třeba osobně líbí, je ženská přirozenost. A právě těmi plastikami si ta žena ty věci, které si myslí, že jsou na ní špatné nebo se kvůli nim necítí dobře, nemá sebedůvěru a sebevědomí, tím to nahradí. Asi by neměla být ani moc štíhlá, ani moc tlustá, takový zlatý střed. Samozřejmě chlapi mají rádi hezká prsa, opět ani ne malé ani velké, klasika, střed. Vlasy určitě přirozené, já si myslím, že by měla být asi hnědovláska, což je přirozenější. Jinak by měla i zaujmout tím, jaká je. Nejen vizáží, ale jak působí na okolí. A pak je tady ta druhá stránka. Je kolem nás spousta žen, které jsou už přemrštěné a vypadají nepřirozeně. Ale ta nepřirozenost kolikrát ty muže přitahuje. Prodloužené vlasy, umělé nehty, plastika, čím víc extravagantnější, tím víc upozorňuje. Každý muž se za ní otočí, ale nevím, jestli by takovou ženu chtěl na rodinný život, do budoucna. Možná že na pobavení asi ano. Ale jsou i ženy extravagantní od přírody, které jsou dominantní a které jsou takového rázu, ale to je zase jiné odvětví ženy.

Přepis rozhovoru Hana

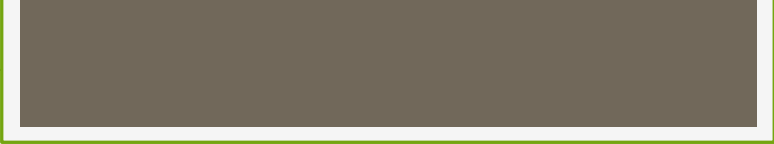
Jak by měla vypadat žena, která je společností považována za krásnou?

Asi určitě štíhlá, ideální postava s delšími vlnitými vlasy, výrazné oči, rty, lícní kosti. Asi by se měla namalovat, aspoň trochu, přeci jen je dnes takový ten trend, že se ženy malují i k popelnici. Mně osobně se vždy líbily delší vlasy, sice mám období, kdy jsem úplně nakrátko, ale většinou si to pak nechám dorůstat. I když teď třeba má nová Miss krátké vlasy, takže zas tak důležité to není, jde o to, aby to ženě slušelo, aby byla pokud možno přirozeně krásná. Dokonce se říká, že teď je i trend přirozeného líčení. Má kolem 25 let, aby měla nějaké zkušenosti, ale aby na ni ještě nepůsobila gravitace.

Přepis rozhovoru Dagmar

Jak by měla vypadat žena, kterou by společnost považovala za krásnou?

Já nemám žádnou takovou představu, mám radši tmavší typy. Ale je fakt, že i blondýnky můžou být opravdu pěkné ženské. Nemám žádný vyhraněný typ ani co se proporcí týče, i silnější žena může být vyloženě hezká, není nutné mít velká prsa, útlý pas a široké boky. Zním holky, které mají kolem 25 – 30 let a vypadají hrozně, přítelkyně mého tchána má 55, ale řekla bys, že má maximálně 40 a vypadá úplně krásně, zachovalá a to nemá ani žádnou plastiku. No vlastně víčka si nechala dělat. Takže věk není rozhodující, pokud ta žena o sebe pečuje.

Zdroje

BÁRTLOVÁ S., SADÍLEK P., TÓTHOVÁ V. Výzkum v ošetrovatelství. Brno, Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, 2008. ISBN 978-80-7013-467-2.

BRABCOVÁ, J a kol. Skoč! Aneb reálný život, Plzeň: Grafia 2005, ISBN 80 -902340-7-9
<http://knihovna.upol.cz/lf> (vzdělávání, DSP).

DISMAN, M. Jak se vyrábí sociologická znalost. Karolinum, Praha 1993, 2005.

FARKAŠOVÁ, D. A kol. Výzkum v ošetrovatelstve. Martin: Osveta, 2006.
ISBN 80-80632-286.

HENDL, J. Kvantitativní výzkum: základní metody a aplikace. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-040-2.

HUŠÁK, V. Jak napsat publikaci? Jak připravit prezentaci?, Olomouc: LF UP 2007, ISBN 978-80-44-1736-3.

CHRÁSKA, M. *Metody pedagogického výzkumu: základy kvantitativního výzkumu*. Praha: Grada Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-1369-4.

KUTNOHORSKÁ, J. Výzkum v ošetrovatelství. Praha: Grada, 2009. ISBN 978-80-247-2713-4.

MAZALOVÁ, L. *Kapitoly z výzkumu v ošetrovatelství*, Olomouc: Fakulta zdravotních věd 2016.
Dostupné:

http://old.fzv.upol.cz/fileadmin/user_upload/FZV/DSP_Osetrovatelstvi/Skripta/Kapitoly_z_vyzkumu_v_osetrovatelstvi.pdf

PLEVOVÁ I, et al. Ošetrovatelství. I Praha: Grada, 2011. ISBN 9788024735573.

PUNCH, K. *Úspěšný návrh výzkumu*. Translated by Jan Hendl. Vyd. 1. Praha: Portál, 2008. 230 s. ISBN 9788073674687.

ŽIAKOVÁ, K et al. *Ošetrovatelstvo teóra a vedecký výzkum*, Martin: Osveta 2003, ISBN 80-8063-131-X

<http://www.e-metodologia.fedu.uniba.sk/index.php/o-ucebnici/ako-citovat.php>

https://www.google.cz/search?q=Testov%C3%A9+krit%C3%A9rium&ie=utf-8&oe=utf-8&client=firefox-b-ab&gfe_rd=cr&dcr=0&ei=GEe6WeTHCKGE8QfBkYXoCQ

http://home.ef.jcu.cz/~birom/stat/cviceni/09/p_value.pdf

Hodně zdaru
při výzkumu